

“The First Invalid Conversion”

1 תלמוד בבלי מסכת יבמות דף כד עמוד ב

הנטען על השפחה ונשתחררה, או על העובדת כוכבים ונתגיירה - הרי זה לא יכנוס, ואם כנס - אין מוציאין מידו. הנטען על אשת איש והוציאוה מתחת ידו, אע"פ שכנס - יוציא

גמ'. הא גיורת מיהא הויא; ורמינהי: אחד איש שנתגייר לשום אשה, ואחד אשה שנתגיירה לשום איש, וכן מי שנתגייר לשום שולחן מלכים, לשום עבדי שלמה - אינן גרים, דברי ר' נחמיה; שהיה רבי נחמיה אומר: אחד גירי אריות, ואחד גירי חלומות, ואחד גירי מרדכי ואסתר - אינן גרים, עד שיתגיירו בזמן הזה; בזמן הזה ס"ד? אלא אימא: כבזמן הזה! הא איתמר עלה, א"ר יצחק בר שמואל בר מרתא משמיה דרב: הלכה כדברי האומר כולם גרים הם. אי הכי, לכתחלה נמי! משום דרב אסי, דאמר רב אסי: אהסר ממך עקשות פה ולזות שפתים וגו'. ת"ר: אין מקבלין גרים לימות המשיח; כיוצא בו לא קבלו גרים לא בימי דוד ולא בימי שלמה. א"ר אליעזר, מאי קרא? בהן גור יגור אפס מאותי מי גר אתך עליך יפול, אבל אידך לא

2 חידושי הרשב"א מסכת יבמות דף כד עמוד

ואקשינן אי הכי לכתחלה נמי ופרקינן כדרב אסי דאמר רב אסי ולזות שפתים הרחק ממך. פרש"י ז"ל דאתי לאחזוקי לקלא קמא מיהו בשכנס לא יוציא כדאמר ר' לקמן דברננה לא מפקינן, והקשה הרמב"ן נ"ר דא"כ משמע דבעדים מפקינן ולא משמע הכי דהא סיפא דמתני, בעדים היא כדאוקמה רב מדקתני הוציאוה מתחת ידו ומדסיפא בעדים רישא נמי בעדים, ועוד דגרסינן בתוספתא הבא על השפחה ועל הנכרית אע"פ שחזרה שפחה ונשתחררה נכרית ונתגיירה הרי זה לא יכנוס ואם כנס לא יוציא ש"מ שאע"פ שבא עליה ודאי אם כנס לא יוציא אלא משום לזות שפתים שלא יאמרו שזו לא נתגיירה אלא לשם זנות וזה לא כנס אלא לשם זנות קאמר

3 רמב"ם הלכות איסורי ביאה פרק יג

אל יעלה על דעתך שמששון המושיע את ישראל או שלמה מלך ישראל שנקרא ידיד י"י נשאו נשים נכריות בגיותן, אלא סוד הדבר כך הוא, שהמצוה הנכונה כשיבא הגר או הגיורת להתגייר בודקין אחריו שמא בגלל ממון שיטול או בשביל שררה שיזכה לה או מפני הפחד בא להכנס לדת, ואם איש הוא בודקין אחריו שמא עיניו נתן באשה יהודית, ואם אשה היא בודקין שמא עיניה נתנה בבחור מבחורי ישראל, אם לא נמצא להם עילה מודיעין אותן כובד עול התורה וטורח שיש בעשייתה על עמי הארצות כדי שיפרשו, אם קבלו ולא פירשו וראו אותן שחזרו מאהבה מקבליים אותן שנאמר ותרא כי מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה

הלכה טו

לפיכך לא קבלו בית דין גרים כל ימי דוד ושלמה, בימי דוד שמא מן הפחד חזרו, ובימי שלמה שמא בשביל המלכות והטובה והגדולה שהיו בה ישראל חזרו, שכל החוזר מן העכו"ם בשביל דבר מהבלי העולם אינו מגירי הצדק, ואעפ"כ היו גרים הרבה מתגיירים בימי דוד ושלמה בפני הדיוטות, והיו ב"ד הגדול חוששין להם לא דוחין אותן אחר שטבלו מכ"מ ולא מקרבין אותן עד שתראה אחריתם

הלכה טז

ולפי שגייר שלמה נשים ונשאן, וכן שמשון גייר ונשא, והדבר ידוע שלא חזרו אלו אלא בשביל דבר, ולא על פי ב"ד גיירום חשבן הכתוב כאילו הן עכו"ם ובאיסורן עומדין, ועוד שהוכיח סופן על תחלתן שהן עובדות כו"ם שלהן ובנו להן במות והעלה עליו הכתוב כאילו הוא בנאן שנאמר אז יבנה שלמה במה

הלכה יז - גר שלא בדקו אחריו או שלא הודיעוהו המצות ועונשן ומל וטבל בפני ג' הדיוטות ה"ז גר, אפילו נודע שבשביל דבר הוא מתגייר הואיל ומל וטבל יצא מכלל העכו"ם וחוששין לו עד שיתבאר צדקותו, ואפילו חזר ועבד כו"ם הרי הוא כישראל מומר שקידושיו קידושין, ומצוה להחזיר אבידתו מאחר שטבל נעשה כישראל, ולפיכך קיימו מששון ושלמה נשותיהן ואע"פ שנגלה סודן

4 רמב"ם הלכות איסורי ביאה פרק יג

וכן לדורות כשירצה העכו"ם להכנס לברית ולהסתופף תחת כנפי השכינה ויקבל עליו עול תורה צריך מילה וטבילה והרצאת קרבן, ואם נקבה היא טבילה וקרבן שנאמר ככם כגר, מה אתם במילה וטבילה והרצאת קרבן אף הגר לדורות במילה וטבילה והרצאת קרבן

5 חידושי הריטב"א מסכת יבמות דף כד עמוד ב

פי' דגמרא גמיר לה דרבנן פליגי על ר' נחמיה וסתם מתני' כרבנן הוא, , ומאן דמכשר התם סבר דנתגיירו בלב שלם אלא חזרו לסורם, אבל (הא) הכא כיון דנתגיירו וקבלו עליהם חזקה הוא דאגב אונוסייהו גמרו וקבלו ואע"ג דמחמת האונס הוה גירות הוא אליבא דרבנן

6 שולחן ערוך יורה דעה הלכות גרים סימן רסח

כל ענייני הגר, בין להודיעו המצות לקבלם בין המילה בין הטבילה, ח צריך שיהיו <ז> בג' הכשרים לדון, וביום (תוס' ורא"ש פ' החולץ). [יד] מיהו דוקא לכתחלה, ט (ג) אבל בדיעבד אם לא מל או טבל י אלא בפני ב' (או קרובים) (הגהות מרדכי) ובליה, אפילו לא טבל לשם גרות, אלא איש <ח> שטבל לקריו ואשה שטבלה לנדתה, הוה גר ומותר בישראלית, טו] <ט> חוץ מקבלת המצות שמעכבת אם אינה ביום ובשלשה. (ד) טז] ולהרי"ף ולהרמב"ם, אפילו בדיעבד שטבל או מל בפני שנים יז] או בליה, מעכב, ואסור בישראלית, יא אבל אם נשא ישראלית (ה) והוליד ממנה בן, יב <י> לא פסלינן ליה

7 שולחן ערוך יורה דעה הלכות גרים סימן רסח

כשיבא הגר להתגייר, בודקים אחריו שמא בגלל ממון שיטול או בשביל שררה שיזכה לה או מפני הפחד בא ליכנס לדת. [כז] ואם איש הוא, בודקין אחריו שמא עיניו נתן באשה יהודית. ואם אשה היא, בודקין אחריה שמא עיניה נתנה בבחורי ישראל, ואם לא נמצאת להם עילה מודיעים להם כובד עול התורה וטורח שיש בעשייתה על עמי הארצות, כדי שיפרשו. אם קיבלו ולא פירשו, וראו אותם שחזרו מאהבה, מקבלים אותם. ואם לא בדקו אחריו, (ט) או שלא הודיעוהו שכר המצות ועונשן, ומל וטבל בפני ג' הדיוטות, ה"ז גר אפי' נודע שבשביל דבר הוא מתגייר, הואיל ומל וטבל יצא מכלל העובדי כוכבים, וחוששים לו עד שתתברר צדקותו; כח] ואפילו <טז> חזר ועבד עבודת כוכבים, הרי הוא כט] כישראל מומר שקדושיו קדושין. כד (ישראל מומר שעשה תשובה, א"צ לטבול; ל] רק מדרבנן (י) יש לו לטבול לא] ולקבל עליו דברי חבירות בפני ג') (נ"י פ' החולץ

8 תלמוד בבלי מסכת יבמות דף עב עמוד א

ואיבעית אימא: משום דלא נשיב להו רוח צפונית, דתניא: כל אותן ארבעים שנה שהיו ישראל במדבר, לא נשבה להם רוח צפונית. מאי טעמא? איבעית אימא: משום דנזופים הוו, ואי בעית אימא: דלא נבדור עוני כבוד

9 תלמוד בבלי מסכת יבמות דף עו עמוד א

מתיב רב יוסף: דויתחתן שלמה את (בת) פרעה מלך מצרים! גיורי גיירה. והא לא קבלו גרים לא בימי דוד ולא בימי שלמה! מידי הוא טעמא אלא לשולחן מלכים